

Yirmi Beşimde

– BüşraKaracan · 05 Ekim 2019

Yirmi beşim bitmek üzere,sayıli saatlerim kaldı anne.

İç yaram el vermiyor yazmaya

Düşerken kanattığım dizlerimi öpüyordun ya hani

Tekrar öper misin anne?

Bu kez dizlerim değil, kalbim acıdı anne

Özledim;

cennet kokan ayaklarını,

kınalı ellerini,

şefkatle sardığın o kollarını...

Biliyorum,

çocukluğumun masumluluğu yok yüzümde.

Anne;

saçlarına düşen sadece yıldızlar değil,

kainatın bütün merhameti üstüne yağmış gibi

Bu nasıl bir telaş,

Sen kokuyor her taraf.

Biliyorum, nemlendi şimdi gözlerin

Zeytin ağaçlarına bak annem

Bir kız gömülü orada,

daha yirmi beşinde..

Hiçbir şey yazmayın toprağıma

Kırmızı yazmanı baş ucuma bağla anne

Cennetinin kokusuyla gideyim yaratana

Yani benim nadide çiçeğim, annem

Kınalı ellerini,

pamuk tarlasında örülmüş saçlarını,

memleketimin gülü kokmuş tenini,

ayağının bastığı yerin cennetini

Yaratana emanet ediyorum anne

orada bul beni,

şefkat koksun, sen koksun her taraf...

Büşra Karacan